

κεκλινημένον ἀπτεσθαι αὐτῶν, ° ἀλλὰ τὰ μὲν ἀφιέναι παν-
 15 τελῶς, ° τὰ δ' ὑπερίθρεσθαι πρὸς τὸ παρόν. ° ἐὰν δὲ καὶ ταῦτ'
 ἐθέλης ° καὶ ἄρχῃν καὶ πλουτεῖν, ° τυχόν μὲν οὐδ' αὐτῶν τού-
 των τεύξῃ διὰ τὸ καὶ τῶν προτέρων ἐφίεσθαι, ° πάντως γε μὴν
 ἐκείνων ἀποτεύξῃ, δι' ὧν μόνων ἐλευθερία καὶ εὐδαιμονία
 5 περιγίνεται. ° εὐθὺς οὖν πάσῃ φαντασίᾳ τραχίᾳ μελέτα ἐπι-
 λέγειν ὅτι φαντασία εἰ ° καὶ οὐ πάντως τὸ φαινόμενον'.
 ° ἔπειτα ἐξέταξε αὐτὴν ° καὶ δοκίμαζε τοῖς κανόσι τούτοις οἷς
 ἔχεις, πρῶτον δὲ τούτῳ καὶ μάλιστα, πότερον περὶ τὰ ἐφ' ἡμῖν
 ἐστὶν ἢ περὶ τὰ οὐκ ἐφ' ἡμῖν κἄν περὶ τὴν οὐκ ἐφ' ἡμῖν
 ἦ, ° πρόχειρον ἔστω ° τὸ διότι ° οὐδὲν πρὸς ἐμέ' °
 25
 1 c. 2. ° Μέμνησο, ὅτι ὀρέξεις ἐπαγγελία ἐπιτυχία, οὐ ὀρέγῃ,
 ἐκκλίσεως ἐπαγγελία τὸ μὴ περιπεσεῖν ἐκείνῳ, ὃ ἐκκλίνεται, ° καὶ
 ὁ μὲν <ἐν> ὀρέξει ἀποτυχῶν ἀτυχῆς, ὁ δὲ <ἐν> ἐκκλίσει
 περιπίπτων δυστυχῆς. ° ἂν μὲν οὖν μόνᾳ ἐκκλίσης ° τὰ παρὰ
 φύσιν ° τῶν ἐπὶ σοί, οὐδενί, ὃν ἐκκλίσεις, περιπεσῇ ° νόσονδ' ἂν °
 2 ἐκκλίσης ἢ θάνατον ἢ πενίαν, δυστυχῆσεις. ° ἄρον οὖν

° e cf. II, 2, 12 sq. — ° h IV, 19, 18 sq. — ° i cf. II, 23, 29 —
 s. 5. ° i, ° m II, 18, 24 (III, 12, 15) — ° k cf. I, 27, 1 — ° p cf.
 III, 3, 14 — ° o cf. IV, 4, 39 — ° p III, 16, 15.

c. 2, s. 1. ° q III, 23, 9 — ° r cf. IV, 4, 35 — ° u cf. I, 4, 2
 — ° s cf. II, 5, 6 — s. 2. ° v cf. I, 4, 1; Ench. 48, 3; fragm.
 XXVII — ° w III, 12, 7 — ° x, ° x' III, 22, 13 (IV, 4, 33)

16 ὑπερθέσθαι C un. (Par.; Simpl.) || παρόν <καὶ προ-
 ηγουμένους ἑαυτοῖς ἐπιμελεῖσθαι> id. (Par., in qua ἑαυτοῦ
 legitur) || ταῦτα θέλης A nonn. (V) || 18 πάντων D un. (Nil.;
 Simpl. codd.) || 19 μόνον B un. (Nil. cod. Hafn. et ed. Rom.,
 Par. codd. nonn.) || εὐδαιμονία καὶ ἐλευθερία B et C nonn.,
 AD sing. || 20 παραγίνεται ABC sing. || s. 5. τραχία φαν-
 τασία μάθε (sic C un. quogue) ἐπιλέγειν A nonn. (V), D || 22
 τούτοις om. C un. (Nil.), adsent. Schw. in Add. || 23 πότερα
 A un. (Nil.) || 25 διότι ὅτι C nonn. (Nil., Par., Simpl.) || ἐμέ
 C un. (Nil., Par.; ἡμᾶς Simpl.): sic celt.

c. 2, s. 1. 1 ὀρέξεις <μὲν> BC || ἐπιτυχία Nil.: <ἐστὶν>
 ἐπιτυχία AD, <ἐστὶ> τὸ ἐπιτυχεῖν C, τὸ ἐπιτυχεῖν B (τυχεῖν Par.;
 τὸ τ. Simpl.) || 2 ἐκκλίσεως Nil.: ἐκκλίσεως <δὲ> Ench. (Par.) ||
 ἐμπεσεῖν C un., ed. Hal., v.; πεσεῖν B un. || ὃ ἐκκλίσεις C
 un. (δ vel ὃ Par.) ἐκκλίσεις Thurot || 3 <ἐν> bis add. Nil.;
 <ἐν> ὀρέξει C un. || 6 δυστυχῆς A (δυστυχῆσης A un.)

τὴν ἐκκλιαν ἀπὸ πάντων τῶν οὐκ ἐφ' ἡμῖν ° καὶ μετὰ δες ἐπὶ
 τὰ παρὰ φύσιν τῶν ἐφ' ἡμῖν. τὴν ὄρεξιν δὲ παντελῶς ° ἐπὶ
 τοῦ παρόντος ° ἄνελε' ° ἂν τε γὰρ ὀρέγῃ τῶν οὐκ ἐφ' ἡμῖν
 10 τινος, ἀτυχεῖν ἀνάγκη ° τῶν τε ἐφ' ἡμῖν, ὅσων ὀρέγεσθαι καλὸν
 ἂν, οὐδὲν οὐδέπω σοὶ πάρεστι. ° μόνον δὲ τῷ ὀρεῖν καὶ ἀφορμῶν
 χρῶ, κούφως μέντοι καὶ μεθ' ὀπεξαιρέσεως παλ' ἀνεμμένως. °

c. 3. ° b' Ἐφ' ἐκάστου ° τῶν ψυχαγωγούντων ° ἢ χρεῖαν παρ-
 εχόντων ° ἢ στεργομένων μέμνησο ἐπιλέγειν, ὁποῖόν ἐστιν, ° ἀπὸ
 τῶν συμμοτάτων ἀρξάμενος ° ἂν χύτραν στέργῃς, ὅτι ° χύτραν
 στέργω'. καταγαίσης γὰρ αὐτῆς οὐ παραχθῆσῃ. ἂν παιδίον
 5 σαυτοῦ καταφιλήσῃ ἢ γυναῖκα, ὅτι ἀνθρώπον καταφιλήσῃ. ° ἀπο-
 θανόντος γὰρ οὐ παραχθῆσῃ.

c. 4. ° Όταν ἀπτεσθαι τινος ἔργου μέλλῃς, ὑπομίμησθε
 σαυτόν, ὁποῖόν ἐστι τὸ ἔργον. ἐὰν λουσόμενος ἀπίης, πρόβαλλε
 σαυτῷ τὰ γινόμενα ἐν βαλανείῳ, ° τοὺς ἀπορραίνοντας,
 τοὺς ἐγκρονομένους, τοὺς λοιδοροῦντας, τοὺς κλέ-
 5 πτοντας. ° καὶ οὕτως ° ἀσφαλέστερον ἄψῃ τοῦ ἔργου, ° ἐὰν

° z IV, 4, 35 — ° a cf. IV, 1, 84 — ° b cf. fragm. XXVII.

c. 3. ° b s III, 24, 84 sqq. — ° c d cf. II, 16, 38 (?) — ° d d' cf.
 I, 19, 4 (?) — ° e f cf. quae ad Ench. 12, 2 adn.

c. 4. ° h i cf. III, 10, 1 et III, 15, 1 — ° k n cf. II, 2, 2 — ° m
 III, 21, 12 — ° o, ° p q III, 4, 9

s. 2. 10 ἐτυχεῖν B (praeter ed. Hal.); ἀποτυχεῖν C un.
 (ἀποτυγχάνειν Par.) || τε] om. B (Par. ed.); δὲ C un. (Nil. ed.
 Rom.; δ' οὐκ Nil. codd. om.) || ὅσα A nonn., (V; ὅσον Nil.;
 Par. ed. et cod. un.) || ἂν om. C nonn. (Nil., Par.) || 11
 οὐδὲν om. B et C nonn. (Nil. ed. Rom., contra codd. omnes) ||
 καὶ] ἢ C un. (Nil.) || 12 μέντοι om. A nonn. (V; Par.; ἀν-
 υπερθέτως Nil.)

c. 3. 1 ἐκάστῳ AD et C un. (Par.) || χρεῖας B et C un.
 (Nil.) || παρασχόντων B et C un. || 2 ὁποῖόν <τι> et συμμο-
 τῶν C un. (Par.) || 3 ἀρχόμενος B et C nonn., (v) || στέργῃς
 σεῖς A || 4 στέργω] σεῖω A (σεῖεις V); στέργεις C nonn. (ed.
 Hal., v; Par.) || 5 αὐτοῦ A un. (V; σου Nil.) || 6 γὰρ <αὐτοῦ>
 C un., (V, ed. Hal.)

c. 4. 1 ἀψασθαι B et C un. (v) || ὑπόμνησον C un. (ed.
 Hal., v) || 2 ὁποῖόν <τι> C nonn. (Nil., Par.) || πρόβαλλε BC
 sing. (ed. Hal.; v) || 3 ἀπορραίνοντας B (v) || 4 ἐγκρονομένους]
 ἐνσειομένους C un. (Nil.); nonnulla hic om. AC sing.

ἐπιλέγης εὐθὺς ὅτι 'λούσασθαι θέλω καὶ τὴν ἑμαντοῦ προαίρεσιν κατὰ φύσιν ἔχουσαν τηρῆσαι'. ^α καὶ ὁσαύτως ἐφ' ἑκάστου ἔργου. οὕτω γὰρ ὅ ἂν τι πρὸς τὸ λούσασθαι γένηται ἐμποδίων, πρόχειρον ἔσται διότι ^β 'ἄλλ' οὐ τοῦτο ἠθέλον μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν ἑμαντοῦ προαίρεσιν κατὰ φύσιν ἔχουσαν 10 τηρῆσαι' ^γ οὐ τηρήσω δέ, ἐὰν ^δ ἀγανακτῶ πρὸς τὰ γινόμενα. ^ε

ε. 5. 'Ταράσσει τοὺς ἀνθρώπους οὐ τὰ πράγματα, ἀλλὰ τὰ περὶ τῶν πραγμάτων δόγματα' ^α οἷον ὁ θάνατος οὐδὲν δεινόν ^β (ἐπεὶ καὶ Σωκράτης ἂν ἐφαίνετο), ^γ ἀλλὰ τὸ δόγμα τὸ περὶ τοῦ θανάτου, διότι δεινόν, ἐκεῖνο τὸ δεινόν ἐστίν. ^δ ὅταν οὖν ἐμποδιζόμεθα ἢ ταρασσώμεθα ἢ λυπώμεθα, μηδέποτε ἄλλον 5 αἰτιουμένθα, ἀλλ' ἑαυτοὺς, τοῦτ' ἔστι τὰ ἑαυτῶν δόγματα. ^ε ἀπαιδεύτον ἔργον τὸ ἄλλοις ἐγκαλεῖν, ἐφ' οἷς αὐτοὺς πράσσει κακῶς. ἠργημένον παιδεύεσθαι τὸ ἑαυτῶ. πεπαιδευμένον τὸ μήτε ἄλλω μήτε ἑαυτῶ.

^α cf. III, 4, 1 (?) — ^β IV, 4, 25

ε. 5. ^γ I, 19, 7 sq. — ^δ ^ε II, 1, 13 — ^ζ II, 1, 15 — ^η I, 11, 35

6 ἐπιλέγης, ὅτι εὐθὺς B et C un. (v; εὐθὺς ἐπιλέγης Par.) || <καὶ> λούσασθαι C un. || θέλω, <θέλω δέ> καὶ Schw. || 8 γένηται om. B un. (ed. Hal., v) || ἐμποδίζον A; ἐμπόδιον C un. (Par.) || 9 διότι] ὅτι A et C nonn. || ἄλλ' om. C nonn. (Par.)

SA ε. 5. 1 Ταράσσει — (6) δόγματα Stob. flor. 118, 20 || Ταράττει A (?) et D nonn. (V), C un. || 2 τῶν πραγμάτων] αὐτῶν AD et C un. (Par.) || οἷον ὁ om. Stob.; ὁ om. B et C nonn. (Par.; οἷον om. Nil.) || οὐδὲν δεινόν] οὐ (sic. Nil. quogue) φοβερὸν Stob. || 3 ἐπεὶ om. B || ἐφαίνετο] ἦν Stob. || δόγμα — (4) ἐστίν] δόξαι τὸν θάνατον εἶναι φοβερὸν Stob. || 4 τοῦ om. BC sing. (ed. Hal.) || διότι] ὅτι C nonn. (v) || ἐκεῖνο — ἐστίν om. B (Par.; cf. Stob.) || 5 ἢ — λυπώμεθα om. Stob. (Par. praeter cod. Med.) || ταρασσώμεθα] σκαραττώμεθα B || ἢ λυπώμεθα om. B un. (ed. Hal., v) || ἄλλον <μηδένα> C un. (Nil.) || 6 τοῦτο <δέ>] ἔστι τὰ φανῶν δόγμα. Stob. || 7 ἀπαιδεύτον — (9) ἑαυτῶ Olymp. in Plat. Alcib. pr. ed. Creuzer. II 101; ἀπαιδεύτον — (8) κακῶς Exc. Vindob. (Stob. flor. ed. Mein. IV, 294) 59 = ΦΙΛΟΣΟΦΩΝ ΛΟΓΟΙ (in progr. gymn. acad. Vindob. a. 1888 a me ed.) 99 || ἔργον om. Exc. Vind. || τὸ om. Olymp. (Par.) || ἄλλω Exc. Vind. (Nil., Par.) || 8 πρῶτον Exc. Vind. || ἠργημένον <δέ>] παιδεύεσθαι τὸ ἑαυτῶ <ἐγκαλεῖν, μὴ μέντοι ἄλλοις>, πεπαιδευμένον <δέ>] τὸ μήτε ἑαυτῶ μὴτ' ἄλλοις Olymp.

ε. 6. 'Ἐπὶ μηδενὶ ἐπαρθῆς ἄλλοτριῶ προτερήματι. εἰ ὁ ἵππος ἐπαιρόμενος ἔλεγεν ὅτι 'καλὸς εἰμί', οἷστων ἂν ἦν· σὺ δέ, ὅταν λέγῃς ἐπαιρόμενος ὅτι 'ἵππον καλὸν ἔχω', ἴσθι, ὅτι ἐπὶ ἵππου ἀγαθῶ ἐπαίρη. ^α τί οὖν 5 ἐστὶ σόν; χρήσις φαντασιῶν. ^β ὥσθ', ὅταν ἐν χρήσει φαντασιῶν κατὰ φύσιν σχῆς, τηρῆκαῦτα ἐπάρθητι· τότε γὰρ ἐπὶ σῶ τινι ἀγαθῶ ἐπαρθήσῃ.

ε. 7. Καθάπερ ἐν πλῶ τοῦ πλοίου καθορμισθέντος εἰ ἐξέλθοις ὑθρεύσασθαι, ὁδοῦ μὲν πάρεργον καὶ κοχλίδιον ἀναλέξῃ καὶ βολβάριον, τετάσθαι δὲ δεῖ τὴν διάνοιαν ἐπὶ τὸ πλοῖον καὶ συνεχῶς ἐπιστρέφε- 5 σθαι, μὴ ποτε ὁ κυβερνήτης καλέσῃ, κἂν καλέσῃ, πάντα ἐκείνα ἀφιέναι, ἵνα μὴ δεδεδεμένος ἐμβληθῆς ὡς τὰ πρόβατα οὕτω καὶ ἐν τῷ βίῳ, ἐὰν διδῶται ἀντι

ε. 6. cf. fr. XVIII quaeque ibi adn. — ^α III, 24, 69.

ε. 6. Stob. flor. 21, 17 || 2 ὁ ἵππος] τὸ ἱμάτιον Par. SM^A ubique (an τὸ ἱπάριον? sed. cf. fragm. XVIII v. 13) || ἔλεγεν <ἂν> BC et D un. || ἔλεγεν ἐπαιρόμενος Stob. || οἷστων] ἀνεκτὸν Stob. || 3 ἐπαιρόμενος om. Stob. || 4 ἵππου Upt. (sec. Simpl.; cod. quidam Villebrunii): ἵππῳ Ench. (Nil.; ἱματίῳ Par.), Stob. (ἐφ'); ἵππον C un. a prima manu || ἐπαίρη] μέγα φρονεῖς Stob. || 5 <τὸ> σόν C nonn. (Par.) || ὥσθ' — φαντασιῶν] ἦν ὅταν Stob. || φαντασιῶν <ἐπαρθῆς> A nonn. (V) || 6 σχῆς] ἔχῃς AC sing. (Nil., Par.); Stob. || τηρῆκαῦτα <εὐλόγως> C (Nil.); τότε Stob. || ἐπαρθήσῃ A nonn. (V), B et C un. (?; Nil.) || 7 σῶ τινι ἀγαθῶ] τῷ σῶ πλεονεκτήματι Stob. || ἐπαρθήσῃ] ἐπαίρη A

ε. 7. Stob. flor. 118, 21 || 1 ὡσπερ A nonn. (V); C un. SA (Par.) || πλῶ] λιμέν A nonn. (V) et D un. || τοῦ om. Stob. || 2 ἐξέλθῃς ABD sing.; sic et ἂν pro εἰ C nonn. (ed. Hal., v) πάρεργόν <ἔστι> AC sing. (Par.) || 3 ἀναλέξασθαι A et C nonn. (Par.; ἀναλέξαι Nil.); Stob. || καὶ] ἢ C un. (ed. Hal., v; Par.); om. B un. || βολβάριον Stob. (corr. in βολβάριον, βολβιτάριον, βολβιδάριον) || δεῖ τὴν διάνοιαν om. Stob. || 5 μὴ ποτε A nonn. et C un. (V; codd. nonn. Par.): μὴ τοι σε B'; μὴ τοι γε C un. (v); μὴ τι σε C un.; μὴ τι Stob. (Nil.; inter μὴ τι, μὴ τοι, μὴ τι σε variant cett. codd. Par.) || καλῆ sic C un. quogue cum Nilo; κἂν καλῆ Stob. || 6 <τότε> πάντα C un. (sim. Par. ed.); πάντα <σ'> Stob. || ἐκείνα om. Stob. || ἐμβληθῆς BC sing. (ed. Hal., v; βληθῆς Par.); βληθῆ Stob. || 7 διδῶται <ὁδοῦ πάρεργον> Stob.